

[Ministeren for skatter og afgifter]

fattende kompleks af ændringer, navnlig i kildeskatteloven, men også i en række andre skattelove. Jeg tror ikke, at et sådant lovforslag vil få nogen let gang gennem folketinget, bl. a. fordi der uden tvivl vil dukke en mængde problemer op, efterhånden som man gennemgår lovforslaget i enkeltheder.

På denne baggrund kan man godt overveje, om vejen mod en fuldstændig særbeskatning skal tilbagelægges etapevis, sådan at man f. eks. først klarer nogle af de problemer, f. eks. vedrørende parcelhuse, der har været fremme i den offentlige debat.

Jeg skal ikke sige mere om det ved den nuværende lejlighed. Som alle jo ved, har jeg for længst sat overvejelser i gang i skattedepartementet omkring denne problemstilling. Jeg er meget indstillet på, at der skal komme et lovinitiativ fra regeringen i denne folketingssamling, men jeg er ikke i stand til på nuværende tidspunkt at give nærmere melding om, hvad forslaget konkret vil komme til at gå ud på.

Ervin Jensen (S):

De fremsatte beslutningsforslag om ophævelse af sambeskatningen, som vi har til behandling, er alle genfremsættelser fra sidste folketingssamling. Retsforbundets forslag har endvidere været fremsat i folketingssamlingen 1978-79. Man har derfor mulighed for at gå tilbage i Folketingstidende for at undersøge de enkelte partiers holdning til de nugældende sambeskatningsregler. Her viser det sig, at næsten alle partiers ordførere ønsker at ændre det nuværende system. Det bør nok i denne forbindelse påpeges, at vi allerede ved kildeskattens gennemførelse og ved senere initiativer er kommet langt med gennemførelsen af den særskilte beskatning af ægtefæller.

De problemer, der er tilbage, koncentrerer sig om den skattemæssige behandling og placering af formuer og formueafkast samt gæld med heraf følgende renter. Det er efter vor opfattelse ikke tilfældigt, at de foreliggende beslutningsforslag ikke er konkretiseret i egentlig lovgivning, idet jeg går ud fra, at man fra forslagsstillernes side, på samme måde som vi i socialdemokratiet, har måttet konstatere, at der er alvorlige problemer og konsekvenser forbundet med en udformning af en egentlig lovgivning. Selv om man øn-

sker en ændring på sambeskatningsområdet, er vi ikke sikre på, at alle partier ønsker samme målsætning frem.

Efter vor opfattelse kan der være 2 hovedårsager til at ændre de nuværende sambeskatningsregler. For det første kan intentionerne være, at man ønsker en total skattemæssig ligestilling mellem kønnene, uanset om man er gift eller ej, for det andet, at man ønsker en ændring af det nuværende beskatningssystem for ægtepar uden på lang sigt at ændre den skattemæssige samhørighed mellem ægtefæller.

Det er vor opfattelse, at vi løbende skal udvide vort skattesystem og anden, afhængig lovgivning derhen, at den skattemæssige behandling af gifte og ugifte bliver ens. Vi erkender, at det ikke er muligt på kort sigt at løse denne opgave endeligt, men alle initiativer til en ændring af de nuværende beskatningsregler må have til formål at føre os i den retning, dog således, at der bliver mulighed for fortsat at overføre ubrugte personfradrag til ens ægtefælle.

Vi må samtidig undgå, at ændringerne giver mulighed for udpræget skattetænkning. En del af disse skattetækningsproblemer vedrører retten til at fradrage renteudgifterne i indkomsten, idet dette betyder, at jo større indtægt man har, jo større skattefordel får man af sit rentefradrag. Derfor vil en omlægning af rentefradragsretten reducere skattetænkningen. Endvidere kan der ske en skattetænkning ved overvejelser om placeringen af formuerne eller renterne i indtægter hos den enkelte ægtefælle. Hertil kommer, at vi gerne ser gennemført forslag, som er administrativt overskuelige, og som bygger på enkle principper. Disse intentioner tilfredsstiller de foreliggende beslutningsforslag ikke.

B 11, det konservative folkepartis forslag, betyder en deling af ægteparrenes formue eller også valgfrihed, og ved placering af fradragene foreslås valgfrihed, et forslag, som efter vor opfattelse nok skal sætte gang i skattetænkningen.

B 31, SFs forslag, er efter vor opfattelse det mest sympatiske af de foreliggende forslag, idet det bygger på en skattemæssig behandling af formue, afkast og fradrag alt efter, hvem der retligt har råderetten over et formuegode eller det modsatte. Forslaget betyder dog en del store administrative besværligheder for skattemyndighederne og virker